

Biblija ILI Trojstvo

Reč Elohim je gramatički množina, i ima značenje jednine, kao to u našem jeziku kažemo osobi kojoj želimo izraziti poštovanje Vi. Ovo se zove množina veličanstva i ako pitate bilo kog Jevreja, zašto je Elohim množina, dobićete taj odgovor. Kategorički će odbaciti svaki pokušaj da se dokaže da se radi o više ličnosti. Ali ovo nije jedini primer u jevrejskom jeziku. Recimo reč nebo (amajim), na jevrejskom je u množini. Reč voda (majim) je u množini. Osim toga, reč Elohim se koristi u Starom Zavetu na nekoliko mesta i za osobe koje nisu hrićanski ni jevrejski Bog.

„I Gospod reče Mojsiju: Evo, postavio sam te da si bog (Elohim) Faraonu; a Aron brat tvoj biće prorok tvoj.“ Izlazak 7:1

Da li je Mojsije više ličnosti ili jedna? Naravno jedna, ali je postavljen da bude Elohim faraonu. Možda ćete reći da je upotrebljena množina jer on predstavlja Elohima koji je množina. Pogledajmo još jedno mesto gde je Elohim upotrebljen u množini.

„I knezovi filistejski skupiše se da prinesu veliku žrtvu Dagonu bogu (Elohim) svom ...“ Sudije 16:23

Da li je Dagon predstavljao pravog i istinitog Boga? Ne, Dagon je bio jedna ličnost, paganski bog, ali je svejedno za njega upotrebljen izraz Elohim u množini.

“Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.” (5. Mojsijeva 6:4).

Na jevrejskom, ova rečenica glasi:

„ə-ma' yiś-rā-'êl; Yah-weh 'ě-lō-hê-nū Yah-weh 'e-ḥāḏ“

'ě-lō-hê-nū – Bog

Yah-weh – Gospod

'e-ḥāḏ – jedan

Tu vidimo da je reč jedan ('e-ḥāḏ) primenjena na reč Yah-weh koja je gramatički jednina, a ne na 'ě-lō- hê-nū (Elohim) koje je gramatička množina. Jevrejska reč jedan (ehad) nikada nigde nema konotaciju jedinstva monožine.

„Zato će ostaviti čovek oca svog i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo.“ Postanak 2:24

Na jevrejskom, kraj ove rečenice glasi:

„wə-hā-yū lə-ḇā-śār 'e-ḥāḏ.“

wə-hā-yū – oni će postati

l ə - ḇ ā - ś ā r

'e-ḥāḏ. - jedno.

t e l o

Reč jedan (ehad) je kao i u prvom primeru primenjena na reč telo, koja je jednina. Zaista, zašto je reč jedan (ehad) u oba primera primenjena na množinu (Elohim i dvoje) i u sebi nosi konotaciju jedinstva množine? Isto tako reč “jedan” na jevrejskom “ehad” u ovom slučaju označava jedinstvo više njih.

Bog ne govori o sebi, jednom Bogu, u množini, nego Otac govori o sebi i svom Sinu.

“I videla sam da je, kada je Bog rekao svom Sinu, Načinimo čoveka po našem obličju, sotona bio ljubomoran na Isusa.” (EGW, Duhovni Darovi Sveska 1, str. 17, 1858)

Očeve reči, hajde da načinimo čoveka po našem obličju se uvek uzima kao dokaz, da se ta izjava odnosila na množinu.

Neko će reći, da ali pošto Sveti Duh kao Duh nema obličje Oca ili Sina, nije pozvan na stvaranje čoveka....Ali kako bi bilo moguće da treća Osoba Božanstva ne učestvuje u stvaranju, ako On postoji kao nezavisno Biće. Pa sam sotona je čak kao stvoreno biće bio ljubomoran što nije učestvovao u stvaranju!

Zašto sotona nije bio ljubomoran, baš tada, prilikom donošenja odluke da se stvori čovek, na Duha Svetog, ili na Oca, ili na trojedinog Boga? Nego baš na Isusa. Spomenuo je stvaranje čoveka i žene kao primer obličja Božjeg u čoveku. Zapazite da je Adam bio prvi, a da je žena uzeta i formirana od njegovog tela. Upravo kao to je Isus uzet i rođen od Božjeg tela, kao Njegov Sin. I postade dvoje (čovek i žena), ne troje, jedno telo. Nakon toga je "žena uzeta od Adamovog tela i formirana u drugo telo, i oni ponovo postaju jedno telo, ali kako? Oni ne postaju ponovo fizički jedno telo, nego u bračnoj zajednici postaju jedno po prirodi, karakteru i nameni. Upravo kao i Otac i Sin.

"Hrist, Reč, jedinorodni od Boga, je bio jedno sa večnim Ocem—jedno po prirodi, karakteru, nameni —jedino Biće koje je moglo ući na savet sa Bogom i saznati sve Njegove namere." (EGW, Patrijarsi i Proroci, str. 34, 1890)

Ovde smo dobili odgovor na naše pitanje, zašto je Sotona bio ljubomoran ba na Isusa. Jer je Isus „jedino Biće koje je moglo ući na savet sa Bogom“ Nema trećeg bića. Savet je samo između Boga (jednog) i Njegovog Sina. Zapazite da se sve dešava pre nego to je čovek stvoren, pre pada u greh. Na drugom mestu ona kaže:

„Jedino Biće koje je bilo jedno s Bogom, je živeo zakon u ljudskom obličju“ (EGW. Znaci Vremena, 14. Okt., 1897 par. 3)

“Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su Dvoje, a ipak skoro identični; Dvoje u Ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru.” (EGW, Instruktor za Mlade, Decembar 16, 1897 par. 5)

“Ličnost Oca i Sina, kao i unija koja postoji između Njih, je predstavljena u sedamnaestom poglavlju Jevanđelja po Jovanu, u Hristovoj molitvi za svoje učenike: 'Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove riječi radi; Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u Meni i Ja u tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao. Jovan 17:20,21. Unija koja postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednih. Oni su jedno u nameri, umu, karakteru, ali ne i u ličnosti. Tako su i Bog i Hrist jedno.” (EGW, Služba Isceljenja, str. 421, 422)

Ellen White kategorički kaže „Tako su i Bog i Hrist jedno.” Kako? „Oni su jedno u nameri, umu, karakteru“ Odakle onda ideje o trojedinstvu jednog Boga? Odakle ideja o trećem BIĆU koje je, uz Isusa, jedno s Bogom. Iz Biblije i Duha Proroštva zasigurno ne, kao što ćemo dalje i videti. Da li to znači da ne postoje tri Ličnosti Božanstva? Ne. Zaista postoje tri Ličnosti Božanske prirode, ali ne tri Ličnosti JEDNOG BOGA.

Božji Duh učestvuje u stvaranju: “i Duh Božji dizaše se nad vodom.” (1. Mojsijeva 1:2). Prema rečima Jova, Božji Duh je onaj koji nas stvara i daje nam život kao Svemogući: “Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život.”(Jov 33:4). Istu misao i David izražava u 104. Psalmu: “Pošlješ Duh Svoj, postaju, i ponavljaš lice zemlji.” (Psalam 104:30). David poistovećuje Božju prisutnost sa prisutnoću Svetog Duha: “Nemoj me odvrnuti od lica Svojega, i Svetoga Duha Svojega nemoj uzeti od mene.” (Psalam 51:11), “Kuda bih otišao od Duha Tvojega, i od lica Tvojega kuda bih utekao?” (Psalam 139:7). Duh Sveti je onaj koji urazumljuje čoveka prema rečima Jova: “Ali je Duh u ljudima, i Duh Svemogućega urazumljuje ih.” (Jov 32:8).

Sa druge strane, David se moli Bogu za vodstvo Duha: “Duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.” (Psalam 143:10). Sveti Duh je bio sa Božjim ljudima u Starom zavetu. Faraon se pitao može li neki drugi čovek biti kao Josif koji ima Duha Božjega: “I reče Faraon slugama svojim: možemo li naći čovjeka kakav je ovaj, u kojem bi bio Duh Božji?” (1. Mojsijeva 41:38).

Bog je dao Veseleilu Svetoga Duha da bi mogao da radi na izgradnji svetinje: "I napunih ga Duha Svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vještine." (2. Mojsijeva 31:3). Prilikom izbora Davida kao zamene za Saula, Duh odlazi od Saula i dolazi na Davida: "i siđe Duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od toga dana.... A Duh Gospodnji otide od Saula." (1. Samuilova 16:13,14). Prema proročanstvima Starog zaveta, budući Mesija će doći sa silom Duha Svetoga: "Evo sluge mojega, kojega podupirem, izabranika mojega, koji je mio Duši Mojoj; metnuću Duh Svoj na njega, sud narodima javljaće." (Isaija 42:1).

Šta vidimo u svim ovim predivnim citatima iz Biblije? Vidimo da je uvek bilo reči o Božjem Duhu, Svom Duhu, Tvojem Duhu, Duhu Gospodnjem. Uvek je upotrebljena prisvojna zamenica. I čiji je to Duh, kome pripada? To je Božji Duh, ne Duh trojedinog Boga, nego Duh Boga koji je rekao svom Sinu „hajde da načinimo“. Ako se ovde ne radi o Očevom doslovnom Duhu (koji je zajednički i Njegovom Sinu), nego o trećem biću, potpuno ravnopravnom i jednakom Njima Dvojici, da li to znači da Bog Otac nema Svog doslovnog Duha? Da li to znači da Isus nema Svog doslovnog Duha. Ili Otac ima svog Duha, Isus ima svog Duha, a Sveti Duh, kao treće Biće ima svog Duha?

„Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.“ Efescima 4:4-6

Mi vidimo da Biblija uči da postoji samo jedan Duh koji treba da nam bude zajednički, i samo jedan Gospod, Sin Božji u čiju smrt se krstismo, i samo JEDAN BOG i Otac svih. Biblija ne uči da su Njih Troje jedan Bog. Uz to, Biblija nas uči da je Bog svuda prisutan „Svojim Duhom“. Koji Bog je svuda prisutan svojim Duhom? Ako je trojedini Bog svuda prisutan Svojom trećom Ličnoću, to onda znači da Otac nije svuda prisutan Svojim Duhom te samim tim Otac nije Bog u potpunosti. Isto važi i za Isusa. Isus je sa pravom prisvojio za sebe ime Jahve, jer mu je to ime dato od Oca.

“Jehova je ime dato Hristu.” (EGW, Znaci Vremena, Maj 3, 1899, par. 2)

Konačno, za budućeg Mesiju, Pomazanika, Spasitelja Izraela, iako se kaže da “djevojka će zatrudnjeti i rodiće Sina” (Isaija 7:14), još uvek se kaže da jedno od imena tom Sinu će biti Otac vječni. (Isaija 9:6).

Ovde izgleda da pošto je Sin nazvan Ocem večnim, to je na neki način dokaz trojedinstva. Pogledajmo pravi kontekst. Duh Proroštva nam kaže:

„Koliko god pastir može voleti svoje ovce, on još više voli svoje sinove i kćeri. Isus nije samo naš pastir, On je Otac večni. On kaže: „Znam Svoje, i moje Mene znaju. Kao što Mene Otac zna i ja znam Oca.“ (Jovan 10,14.15). Kakva je to izjava – jedinorodni Sin, On koji je u Očevom naručju, On koga je Bog objavio kao „Čoveka druga Mojega“ (Zaharija 13,7). Zajednica između Njega i večnog Boga prikazuje zajednicu između Hrista i Njegove dece na Zemlji! Isus nas voli zato što smo dar Njegovog Oca i nagrada za Njegov rad. On nas voli kao Svoju decu. Čitaoče, On te voli. Samo Nebo ne može podariti ništa veće, ništa bolje. Zato imaj poverenja! “ (EGW Čeznja Vekova str. 209)

Isus nije Otac Večni, značeci trojedini Bog, nego je Otac Večni svojoj deci koje mu je Bog darovao kao nagradu za Njegov rad, da budemo precizni, spasenima.

U Starom Zavetu smo videli samo harmoniju i doslednost svedočanstva o Ocu i Njegovom Sinu. Ni traga o trojedinom Bogu. Isus je sa pravom prisvojio za sebe ime Jahve, jer Mu je to ime dato od Oca.

“Jehova je ime dato Hristu.” (EGW, Znaci Vremena, Maj 3, 1899, par. 2)

Sam Otac je rekao „čuvaj Ga se, i slušaj Ga, nemoj da Ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti grijeha, jer je Moje ime u Njemu.“ (2. Mojsijeva 23:21). (p.p. Ko još nosi ime Jehova pored Oca? Kao što smo videli Isus! A ovde su upravo opisane osobine Svetog Duha, koji i jeste u Njemu)

Prema Jovanovom izveštaju, Isus je od početka bio sa Bogom nazivajući se "Reč", i On sam "Bog bješe." (Jovan 1:1). Za tu "Reč", Isusa Hrista, kaže se da "Sve je kroz nju postalo" (Jovan 1:3), i da je On bio "obličje Boga što se ne vidi, Koji je bio rođen pre svake tvari" (Kološanima 1:15).

Obličje kojeg Boga? Trojedinog Boga, ili obličje jednog Boga, Oca?

Da li grčka reč "μονογενής" ("monogenes") koja u originalu ima konotaciju rođenja ili jedinstvenosti? Mi u Bibliji vidimo sledeću upotrebu reči "μονογενής" ("monogenes"):

"Kad se približiše k vratima gradskim, i gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina (monogenes huios) matere njegove, i ona beše udovica i naroda iz grada mnogo išaše s njom." Luka 7:12

"Jer u njega beše jedinica kći (monogenes thygater) od dvanaest godina, i ona umiraše. A kad išaše Isus, turkaše Ga narod." Luka 8:42

"I gle, čovek iz naroda povika govoreći: Učitelju! Molim Ti se, pogledaj na sina mog, jer mi je jedinac (monogenes):" Luka 9:38

Van Biblije nalazimo sledeću upotrebu iste reči.

GRČKI KLASICI:

"Takođe, zato što je ona jedino dete (monogenēs), boginja Hekata ne prima ništa manju čast ..." Teogonija, Hesiod

"Trebalo da bude jedini sin (monogenes), da hrani dom svog oca, jer tako će bogatstvo rasti u kući" Posao i Dani, Hesiod

"Maneros je bio jedinorodni (monogenēs) njihovog prvog kralja, koji je umro pre vremena." Herod 2.79.3

"Megistias je poslao u sigurnost svog jedinorodnog (o monogenes, kao imenica) koji je bio u vojsci" Herod 7.221.1

"Evenor sa svojom ženom Leucipom, i oni su imali potomka, jedinorodnu (monogene) kćer, Kleitu" Kritija 113, Platon

HELENISTIČKI JEVREJSKI SPISI

"Den je imao jedno dete (monogenes pais), Usiju" Antikviteti 2.181, Josif Flavije

"Jeftina ćerka, bila je jedinorodna (monogenes) i devica." Antikviteti 2.263, Josif Flavije

Reč monogenes, zapravo uvek ima konotaciju rođenja. Čak i primer Isaka, koji je naveden, govori isto. Isak je bio JEDINI ROĐENI po obećanju. Isak nije bio jedinstven ni po čemu drugome, nego isključivo po ROĐENJU po obećanju.

Prvorođenje (prototokos) i jedinorođenje (monogenes) nemaju povezanost jedno sa drugim. Biblija ne uči da je Isus prvorođeni Sin, niti da je jedinorodni iz mrtvih, tako da su te dve stvari različite. To što prototokos ne implicira rođenje, ne daje potvrdu gledišta da monogenes ne implicira rođenje. Monogenes u svakom primeru koji imamo u Bibliji i van Biblije, kao to smo videli, UVEK implicira rođenje.

Pošto Biblija za Mariju kaže "nađe se da je ona trudna od Duha Svetoga." i "jer Ono što se u njoj začelo od Duha je Svetoga.", i ako je po nauči o Trojstvu Duh Sveti treće Biće, ravnopravno i jednako Ocu i Hristu, onda je poTrojstvu Sveti Duh kao treće lice Otac Hristu! Ako je Isus kao čovek zaista začet od trećeg lica, kako ćemo onda prvo lice zvati Ocem? Biblija jasno uči ko je Isusov Otac, i da je Božji Duh, a ne treće biće, učinio Mariju majkom.

Isus sumira celu Svoju službu kao vodstvo i pomazanje Duha: "Duh je Gospodnji na meni; zato Me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla Me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje; I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju." (Luka 4:18,19).

Kako je dakle „Treće Lice“ na „Drugom Licu“? Ako prihvatimo Bibliju, upravo onako kako kaže, onda nam je jasno da je Gospodnji Duh, Duh Očev, bio na Isusu, a ne neko treći ko u stvari nije ničiji duh.

Isus Hristos je obećao da će njegova crkva nakon Njegovog odlaska dobiti "drugog Utešitelja" (Jovan 14:16), koga je isto tako nazvao "Duha istine" (Jovan 14:17). Duh Sveti je Hristov predstavnik i Zamenik na zemlji. U 1. Jovanovoj 2:1 Isus Hristos je nazvan "Utešitelj" ("παρκλητος"). Pa iako je sam Isus Hristos nazvan "Utešitelj", On je nazvao Svetog Duha "drugi Utešitelj" (grčki "ἄλος παρκλητος"). Reč "drugi" u Jovan 14:16-17 je grčka reč "ἄλος" ("alos") to znači "Drugi iste vrste", nasuprot grčke reči "ἕτερος" ("heteros") koja označava "drugi različite vrste". Prema tome, Sveti Duh je Utešitelj iste vrste kao Isus Hristos, i radi se o zasebnoj Božanskoj Ličnosti kao što je Hristos zasebna Ličnost od Oca.

Ko je taj drugi Utešitelj? Duh Proroštva nam objašnjava:

"Spasitelj je naš Utešitelj. Dokazala sam da je On to. (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 8, str. 49, 1892)

"Hrist dolazi kao Utešitelj svima koji veruju. On vas poziva da Mu verujete." (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 8, str. 57, 1898)

"Hrist nam govori da je Sveti Duh Utešitelj, i Utešitelj je Sveti Duh, "Duh istine, kog će Otac poslati u Moje ime."....Ovo se odnosi na sveprisutnost Duha Hristovog, koji se naziva Utešiteljem." (EGW, Objavljeni Rukopisi Vol.14, str. 179)

Zaista, Duh Sveti je treća Ličnost, ali ne neko treće biće koje je jednako Ocu i Sinu.

„Sprečen ljudskom prirodom, Hrist nije mogao biti sveprisutan Lično; zato je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode Ocu i pošalje Sveti Duh da bude Njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudske ličnosti i nezavisan od nje. On će predstavljati samog Sebe kao prisutnog svuda svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan.“ (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 14, str. 23, 1895)

Ko je dakle, po Ellen White, Sveti Duh? Pažljivo pročitajte gornju izjavu još jednom.

Duh Proroštva kaže, „Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudske ličnosti i nezavisan od nje.“ Da li je Sveti Duh imao ljudsku ličnost od koje je mogao biti razdvojen? Ne. Samo Isus je imao ljudsku ličnost, i nakon što je proslavljen, i umolio Boga da pošalje svog Duha, ON SAM (Isus) je DUHOM razdvojen od SVOJE LJUDSKE LIČNOSTI i Sveprisutan. Dok se Isus u Svojoj ljudskoj Ličnosti nalazi u Svetinji na Svetinjama, istovremeno je On sam Svojim Duhom sveprisutan, neopterećen Svojom ljudskom Ličností.

„Duh je onaj koji oživljava, telo ništa ne doprinosi; ove reči koje vam govorim, one su Duh i život.“ – Hrist se ovde ne odnosi na Svoju doktrinu, već na Svoju ličnost, na Božanstvo Njegovog karaktera.“ (EGW, Review and Herald, April 5, 1906 par. 12)

O kome Isus govori u ovom citatu? O Duhu. Šta Ellen White kaže, o kome On govori? „ Hrist se ovde ne odnosi na Svoju doktrinu, već na Svoju Ličnost“ Hrist govori o Svojoj LIČNOSTI, o SVOM DUHU. Hristov DUH je treća Ličnost Božanstva, ali i dalje sam Hrist lično, samo u drugoj formi u kojoj je neopterećen Svojom ljudskom Ličnošću i u kojoj može da bude svuda prisutan.

Isto tako, poznavanje grčke gramatike može da nam pomogne u onome kako je Jovan shvatio Svetog Duha kada je pisao Jevanđelje. Zamenica u grčkom jeziku uvek sledi rod imenice kao i u našem jeziku, pa tako "Utešitelj", grčki "παρκλητος" ("parakletos"), je imenica muškog roda, pa je i zamenica muškog roda.

Medjutim, reč "Duh", grčki "πνευμα" ("pneuma"), je reč srednjeg roda i prema svim gramatičkim pravilima trebala bi da sledi zamenica za srednji rod "ono". Medjutim u tektovima iz Jovana 14:17, 14:26 i 15:26 u originalu grčkog jezika za reč "pneuma" koja je srednjeg roda, Jovan umesto "ono" koristi "On" za muški rod, jasno naglašavajući da je Sveti Duh Ličnost a ne neka stvar ili samo sila. Dok se Isus nalazi na nebu posredujući za svoj narod, Duh Sveti takođe posreduje za nas: "A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanijem. A Onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se (grčka reč "Αντιπροσω" koja znači ("posredovati") za svete." (Rimljanima 8:26,27).

Ova ista reč za "posredovati" se nalazi i u tekstu o Hristovom posredovanju koju nalazimo u Jevrejima 7:25. Apostolska crkva je primila Duha Svetoga na dan Pedesetnice i u Božanskoj sili Duha Svetoga odnela Jevanđelje do svih krajeva zemaljskih. Ovo poslanstvo prvih hrišćana je poslanstvo Duha Svetoga koje je potvrđeno rečima: "Ovi dakle poslani od Duha Svetoga." (Dela 13:4). Duh Sveti je takođe direktno uključen u proročki dar "Jer nikad proroštvo ne bi od čovječije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi." (2. Petrova 1:21). Duh nam govori i upozorava na opasnosti koje će nas susresti jer "Duh razgovijetno govori da će u posljednja vremena otstupiti neki od vjere slušajući lažne duhove i nauke đavolske." (1. Timotija 4:1). Duh Sveti deli duhovne darove članovima crkve "A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdjeljujući po Svojoj vlasti svakome kako hoće." (1. Korinćanima 12:11). Osim što daje darove, Duh Sveti nas zapečaćava za spasenje: "I ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja." (Efescima 4:30).

Da, zaista, nikad proroštvo ne bi od čovječije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi. Otkrivenje nam to dalje precizira:

„Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade Njemu Bog, da pokaže slugama Svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu Svom sluzi Svom Jovanu koji svedoči reč Božiju i svedočanstvo Isusa Hrista, i šta god vide.“ Otkrivenje 1:1

Dakle, ko je naučio Jovana? Čije svedočanstvo prenosi Jovan? Sam Hrist je otkrio Jovanu svoje svedočanstvo.

Sveti Duh ima atribute ličnosti. Duh ima intelekt – sve ispituje (1. Korinćanima 2:10). Duh ima znanje jer poznaje Božji razum (1. Korinćanima 2:11). Duh ima razum jer Otac poznaje misli Duha. (Rimljanima 8:27). Duh ima emocije (Efescima 4:30). Duh ima svoju volju (Dela 13:2; Dela 16:6). Duha treba poslušati (Dela 10:19-21). Duhu se može protiviti (Dela 7:51). Na Duha se može huliti (Matej 12:31,32; Marko 3:29). Duhu se može lagati (Dela 5:3).

Naravno da i po EGW Božji Duh ima atribute ličnosti, jer Bog je Ličnost. Da li čovečji duh ima atribute ličnosti? Naravno da ima. Da li je to dokaz da je čovečji duh, neko drugi od samog čoveka? Ne.

Sveti Duh ima Božanske atribute. Duh je sveznajući (1. Korinćanima 2:10-12 uporediti sa Rimljanima 11:33). Duh je svemoćan (Jov 22:4 uporediti sa 1. Dnevnikova 29:11,12). Duh je sveprisutan (Psalam 139:7-10; Jovan 14:17). Duh je večan (Jevrejima 9:14 - original kaže "večni Duh"). Duh je svet (Matej 12:32). Duh je ljubav (Galaćanima 5:22). Duh je istinit (Jovan 14:17; 15:26).

Da li ljudski duh ima ljudske atribute? Naravno. Isto tako, Božji Duh mora imati Božanske atribute.

Apostol Petar je jasno naglasio da je Sveti Duh Bog kada u slučaju laganja Ananije i Safire ukorava Ananiju rečima: "zašto napuni Sotona srce tvoje da slažeš Duhu?..Ljudima nijesi slagao nego Bogu." (Dela 5:3,4).

Ako neko slaže mom duhu, da li je slagao meni ili nekom drugom? Onaj ko laže Božjem Duhu, laže samom Bogu.

Apostol Pavle kaže da KAO ŠTO LJUDSKI DUH ZNA ŠTA JE U ČOVEKU, TAKO I U BOGU ŠTO JE NIKO NE ZNA OSIM DUHA BOŽIJEG. Očigledno je da Pavle implicira da je to zaista Duh Božji, koji je u Njemu, a ne neko drugi.

„A nama je Bog otkrio Duhom Svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečijeg koji živi u njemu? Tako i u Bogu šta je niko ne zna osim Duha Božijeg.“ 1. Korinćanima 2:10,11

Gospod Isus Hristos je izjavio na kraju Svoga boravka na zemlji dajući učenicima nalog da idu po celome svetu, da nauče sve ljude “krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.” (Matej 28.19).

Primer ovakvog krštavanja u jedno ime a tri ličnosti se video i prilikom Hristovog krštenja gde su bile prisutne sve tri Božanske Ličnosti kada Isus “vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dođe na Njega.” i kada je čuo Očev “glas s neba koji govori: ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji.” (Matej 3:16,17).

Mi se krštavamo u samo jedno ime. Koje je to ime? Elohim, Jahve, trojedini Bog? Pogledajmo šta Biblija kaže:

„A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.“ Dela 19:5

Na još nekih 7-10 mesta u Novom Zavetu nalazimo da su apostoli krštavali „u ime Isusa Hrista“, i baš ni na jednom mestu ne piše da su krštavali „u ime Oca, Sina i Duha Svetog“. Očigledno je da ili su apostoli pogrešno razumeli Isusa, ili su oni nešto znali to je nama danas teško da shvatimo.

Život Crkve se odvija kroz darove i upravu svih Tri Božanskih ličnosti: “Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod. I različne su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu.” (1. Korinćanima 12:4-6). Apostol Pavle u pozdravu crkvi u Korinti prepoznaje ove tri Božanske ličnosti kada kaže: “Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i Oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama.” (2. Korinćanima 13:13).

Ovi citati su bogati istinom, kada se čitaju u harmoniji sa ostatkom Bibije. Zar ne kaže prvi citat da je jedan Bog i da taj jedan Bog čini sve u svemu? Da, kaže. Da li je taj jedan Bog, trojedini Bog?

Ne. Razmislite, ko je ovde nabrojan? Jedan Duh, jedan Gospod (Isus) i jedan Bog. Ako ovaj jedan Bog, nije Otac, onda se radi o dvojstvu, jer su onda samo Duh i Sin nabrojani. Ali, ne, Biblija jasno kaže da je Otac taj jedan Bog koji čini sve u svemu, uključujući u Sinu i Svom Duhu.

“Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, OD Koga je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, KROZ Koga je sve, i mi kroza Nj.” 1. Korinćanima 8:6

“Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog i Otac svih, KOJI JE NAD SVIMA, I KROZA SVE, I U SVIMA NAMA.” Efescima 4:6

Ovde je Otac imenovan kao Bog, ali On kaže za Duha Svetog, „zajednica Duha Svetog“. Šta to znači? Da li treba da imamo zajednicu sa trećim bićem i zato je ta zajednica izdvojena od zajednice sa Ocem i sa Sinom. Pogledajmo citate Duha Prorotva koje smo već videli ranije:

“Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak skoro identični; dvoje u Ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru.” (EGW, Instruktor za mlade, Decembar 16, 1897 par. 5)

“Ličnost Oca i Sina, kao i unija koja postoji između Njih, je predstavljena u sedamnaestom poglavlju Jevanđelja po Jovanu, u Hristovoj molitvi za Svoje učenike: ‘Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi; Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me Ti poslao. Jovan 17:20,21.

Unija koja postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednih. Oni su jedno u nameri, umu, karakteru, ali ne i u ličnosti. Tako su i Bog i Hrist jedno.” (EGW, Služba isceljenja, str. 421, 422).

Pavle nam govori da imamo „zajednicu Duha“ a Ellen White je rekla da Otac i Sin imaju zajednicu u Duhu i Isus se molio da mi imamo tu istu zajednicu, kao što Otac i Sin imaju. Zapazite da oni nemaju zajednicu SA DUHOM, nego su jedno U DUHU i na to nas Pavle poziva, na zajednicu Duha u nameri, umu, karakteru.

U Bibliji nigde ne stoji da je Bog trojedini Bog.

Da li Biblija negde jednostavno kaže „Bog je trojedini“? Da li Biblija negde jednostavno kaže „Otac, Sin i Duh Sveti su jedan Bog“? Da li Biblija negde jednostavno kaže „Isus nije zaista Jedinorodni, rođen od Boga“?

Osim toga, gde piše da je hierarhija ograničena samo na plan spasenja. U Duhu Prorostva u Ranim Spisima stoji jasno već da je Otac po vlasti oduvek iznad Sina, i to isto i pre stvaranja čoveka, i da je nakon čovekovog pada u greh Isus išao tri puta da moli Oca za dozvolu da umre za palo čovečanstvo.

“A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu” (1.Korinćanima 15:25). Da li je plan spasenja delo Trojstva na uspostavljanje harmonije i jedinstva u ljubavi što je suština Boga izražena u definiciji koju daje apostol Jovan i da li se ona primenjuje na sva tri lica Božanstva: “Bog je ljubav!” (Jovan 4:16)

Ove reči pokazuju da će i tada Isus, iako Bog, isto ostati po položaju ispod Oca.

„Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje za podnožje nogama Tvojim.“ Psalam 110:1

Gde sedi Isus, dok Mu Otac položi neprijatelje za podnožje nogama? Na Očevom prestolu pored Njega. Šta će biti kada Otac položi neprijatelje, od kojih je zadnji smrt?

“A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu” (1.Korinćanima 15:25).

Ko će biti Bog sve u svemu?

„Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, JEDAN BOG I OTAC SVIH, KOJI JE NAD SVIMA, I KROZA SVE, I U SVIMA NAMA.“ Efescima 4:4-6

“Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod. I različne su sile, ali je JEDAN BOG KOJI ČINI SVE U SVEMU.” 1. Korinćanima 12:4-6

Pogledajmo sada šta Duh Prorotva kaže o večnosti, kada greh bude uništen, ako nam gornji tekstovi nisu jasni:

„Nad ovom scenom, jutarnje zvezde će pevati zajedno, i sinovi Božji će klicati od radosti, dok će se Bog i Hrist ujediniti u objavljivanju: 'Više neće biti greha, niti će više biti smrti.' (EGW, 8. Sveska Svedočanstava 42.1)

“SAMO Bog i Hrist znaju koliko su koštale duše ljudi.” (EGW, Znaci Vremena, Januar 13, 1909 par. 8)

“U vašim rukama će biti zlatne harfe, i dodirujući njihove žice, udružićete se sa svim spasenima u pesmi koja će ispuniti nebesa u slavu Boga i Njegovog Sina.” (EGW, (Australoazijski) Izveštaj Unijske Konferencije, 15. Januar, 1903 par. 14)

Pitanje: Šta je sa Svetim Duhom ako je nezavisno Biće? Taj citat pred kraj života EGW i svi drugi dokazuju jasno da Duh Proroštva decidirano odbija koncept katoličkog Trojstva i da je ta lažna nauka naknadno uneta!

“I dok godine budu prolazile u večnosti, imaćemo slavnije i bogatije poznanje otkrivenja Boga i Hrista.” (EGW, Velika Borba, str. 678)

“Ništa se neće pominjati od onoga što je bilo; a u svakoj pesmi otpevano će biti spasenje našem Bogu i Jagnjetu. (Duh Proroštva Sveska 4, str. 480)

“Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav Oca i Sina, i pesmama će slaviti iz njihovih besmrtnih usta. On nas je voleo, On je dao svoj život za nas. Sa slavnim telima, povećanim kapacitetima, sa čistim srcima, neokaljanim ustima pevaćemo o ljubavi koja iskupljuje.” (EGW, Da Ga Mogu Poznati, str. 371)

“Nebo i zemlja će se ujediniti u slavljenju, od “subote do subote” (Isa. 66:23), nacije spasenih će se klanjati u radosnom obožavanju Boga i Jagnjeta.” (Isaija 66:23)

“Godine će prolaziti u radosti. Zvezde jutarnje će pevati zajedno i sinovi Božji će pevati od sreće, dok će Bog i Hrist zajedno objavljivati, “Neće više biti greha, niti će biti smrti.” (EGW, Odgoj Dece, str. 568).

www.adventisti-prva-zapovest-ili-trojstvo.de